

Sygn. akt III Cz 1492/18

Sygn. akt III Cz 1535/18

Sygn. akt III Cz 1536/18

POSTANOWIENIE

Dnia 7 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

w G.

przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 12 lutego 2018 r., sygn. akt I C 625/16

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia;**
- 3. oddalić zażalenie na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia.**

SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T. G. postanowieniem z dnia 12 lutego 2018r. oddalił wniosek powoda o ustanowienie kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej (pkt 1), oddalił wniosek o podjęcie postępowania (pkt 2) oraz umorzył postępowania (pkt 3).

Uzasadniając orzeczenie, Sąd wskazał, że wezwaniem z dnia 30 listopada 2017r. zobowiązano powoda do uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora w kwocie 180 złotych w terminie 7 dni pod rygorem oddalenia wniosku o ustanowienie kuratora dla pozwanej i oddalenia wniosku o podjęcie zawieszzonego postępowania. W określonym terminie wymagana zaliczka nie została uiszczona, w związku z czym Sąd na podstawie art. 130 k.p.c. pominął czynność.

Wobec powyższego Sąd uznał, że nie zaistniały możliwości nadania sprawie dalszego biegu, w związku z czym na mocy art. 180 k.p.c. oddalił wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania.

Następnie Sąd wskazał, że postępowanie zostało zawieszono postanowieniem z 1 września 2016r, a jego podstawą był art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Uwzględniając, że od zawieszenia postępowania upłynął już okres jednego roku, Sąd na podstawie art. 182 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód zaskarżając je w całości.

Zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

a) art. 395 §2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu, iż Sąd Rejonowy w T. G. postanowieniem z dnia 24 października 2017r., przychylając się w pkt 1 tegoż postanowienia do zażalenia Powoda na postanowienie z dnia 10 sierpnia 2017r., nie podjął postępowania w sprawie, mimo iż postępowanie zostało z tą datą podjęte,

b) art. 182 § 1 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, polegające na uznaniu, że wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu i została spełniona przesłanka umorzenia postępowania, mimo iż roczny termin od dnia zawieszenia postępowania jeszcze nie upłynął

Nadto, na podstawie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. wniósł o rozpoznanie zaskarżonego postanowienia w zakresie pkt 1 i 2, to jest w zakresie oddalenia wniosku powoda o ustanowienie kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu pozwanej oraz oddalenia wniosku o podjęcie postępowania, jako że okoliczność ustanowienia kuratora z art. 144 kpc pozwala na dalsze prowadzenie procesu w niniejszej sprawie.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

a) uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w T. G. w zakresie pkt 1, tj. oddalającego wniosek Powoda o ustanowienie kuratora dla nieznanej z miejsca pobytu Pozwanej

b) uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w T. G. w zakresie pkt 2, tj. oddalającego wniosek o podjęcie postępowania,

c) uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w T. G. w zakresie pkt 3, tj. umarzającego postępowanie,

d) uznanie niniejszego postępowania za podjęte z datą 24 października 2018r. i wykonanie przez Sąd obowiązku ustanowienia kuratora dla Pozwanej nieznanej z miejsca pobytu wynikającego z wcześniej wydanego przez ten Sąd orzeczenia z dnia 24 października 2017r.,

e) zastosowanie art. 79 ust. 1 pkt. e ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stwierdzenie oczywistego naruszenia prawa przez Sąd pierwszej instancji i zwrot z urzędu przez Sąd opłaty sądowej od zażalenia i zasądzenie kosztów zastępstwa wg norm przepisanych,

f) ewentualnie w przypadku nieuwzględnienia wniosku jak wyżej wnoszę o: zasądzenie na rzecz Powoda od Pozwanej kosztów postępowania toczącego się na skutek wniesienia niniejszego zażalenia, w tym kosztów zastępstwa według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należało wskazać, że zażalenie, w odróżnieniu od apelacji, jako zwykły środek odwoławczy, przysługuje na te postanowienia sądu pierwszej instancji, które kończą postępowanie w sprawie lub też dotyczą rozstrzygnięć incydentalnych. O ile te pierwsze zawsze są zaskarżalne zażaleniem (art. 394 § 1 k.p.c.), o tyle te drugie tylko w przypadkach enumeratywnie wyliczonych w powołanym przepisie. W katalogu tym nie wskazano postanowienia o oddaleniu wniosku o ustanowienie kuratora dla strony nieznanej z miejsca pobytu. Postanowienie to nie kończyło również postępowania w niniejszej sprawie, dlatego nie przysługiwało na nie zażalenie na podstawie ogólnej wynikającej z art. 394 § 1 k.p.c. Uznać zatem należy, iż zażalenie na postanowienie zawarte w punkcie 1

zaskarżonego postanowienie było niedopuszczalne i związku z tym podlegało ono odrzuceniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w punkcie 1 postanowienia.

Skoro podstawą zawieszenia postępowania było niewskazanie aktualnego miejsca zamieszkania strony pozwanej, tj. art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., a z akt sprawy nie wynika, że adres wskazany przez powoda w piśmie z dnia 27 września 2016r. (k. 60) okazał się nieaktualny (k. 63-64, natomiast wniosek o ustanowienie kuratora z 3 lipca 2017r. (k. 74) nie odniósł skutku albowiem powód nie uiścił należnej opłaty od wniosku, zasadne było oddalenie wniosku o podjęcie zawieszono postępowania.

Zgodnie z art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. sąd umarza postępowanie zawieszone na zgodny wniosek stron lub na wniosek spadkobiercy, jak również z przyczyn wskazanych w art. 177 § 1 pkt 5 i 6, jeżeli wniosek o podjęcie postępowania nie został zgłoszony w ciągu roku od daty postanowienia o zawieszeniu. Umorzenie postępowania na podstawie art. 182 § 1 k.p.c., zawieszono na skutek niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.), nie jest dopuszczalne, jeżeli powód przed upływem roku od dnia postanowienia o zawieszeniu złożył wniosek o podjęcie postępowania, wskazując prawidłowy adres pozwanego; złożenie wniosku o podjęcie postępowania, który jest bezzasadny, nie tamuje umorzenia postępowania (Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2015r., III CZP 74/15)

Wobec stwierdzenia upływu czasu wymaganego przytoczoną powyżej normą prawną zasadne stało się umorzenie postępowanie w oparciu o art. 182 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Z tych też przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w związku z art. 373 k.p.c. odrzucił zażalenie pozwanej na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia, a w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie w pozostałym zakresie.

SSO Andrzej Dyrda